

skåret ned på hjemmehjælpen, ikke er rigtigt. Og det er det, jeg vil advare imod, for folk ved jo godt, hvordan det er.

Det minder altså for meget om undervisningsministeren nede på Slotspladsen, der forsøgte at overbevise nogle gymnasieelever, der alle sammen havde mærket nedskæringerne, om, at der ikke var blevet skåret ned, men at der var sket forbedringer. Der synes jeg, ministeren falder i på samme måde, så det er sådan set en hjælpende hånd, jeg strækker frem til ministeren, i forhold til troværdigheden.

Så bare lige til sidst: Det, som jeg synes ville have gjort en forskel i sådan et forslag, er, hvis man havde sagt, at de ønsker om pleje, omsorg m.v., som den ældre gav udtryk for, skulle efterkommes. Det er jo det, den ældre ønsker. Den ældre demente vil have sikkerhed for, når vedkommende ikke længere kan selv, at kommunen ikke skærer ned på grund af regeringens stramme politik. Og svaret er: Det kan man ikke, fordi der er en sætning, der hedder: i videst muligt omfang.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg synes, det er vigtigt at fastholde formuleringen »i videst muligt omfang« af den simple grund, at den demente jo kan komme i en situation, hvor det i virkeligheden strider imod den dementes tarv, hvis man stadig væk følger det, der er givet udtryk for i plejetestamentet. Og det er jo simpelt hen, fordi det kan vise sig, at situationen i forhold til de ønsker, man havde på det tidspunkt, hvor man tilkendegav sine ønsker, har ændret sig så meget, at de ikke længere er hensigtsmæssige.

Der synes jeg, det er vigtigt, at man så netop kan gå ind og vurdere, om der her er tale om en anden pleje, en anden omsorg, som er nødvendig for at tilgodese den pågældende person.

Så siger hr. Villy Søvndal noget om, hvad spindoktorerne har sagt, men det er det jo overhovedet ikke udtryk for. I det, jeg remsede op, er der jo tale om konkrete resultater. Det er initiativer, som den her regering har sat i værk og har fundet flertal for, og det er konkrete forbedringer for de ældre. Og det må jo naturligvis irritere SF gruelig meget, at den her regering gør så meget for at imødekomme ønsker hos de ældre.

Så kan jeg jo kun tolke det sådan, når hr. Villy Søvndal roder rundt i tallene, at hr. Villy Søvndal har vanskeligheder ved at redde sig ud af den situation, at de tal, som hr. Villy Søvndal re-

fererer til, er tal, som er udgivet af Danmarks Statistik, hvor Danmarks Statistik nøje har understreget, at man ikke kan sammenligne dem med tallene fra året før. Så synes jeg simpelt hen, at det er uanstændigt, at man så alligevel gør det.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Nu er der jo talrige eksempler på regeringens talmagi og konstante ændringer af opgørelsesmetoder osv., fordi de vil prøve at forhindre, at man sammenligner. Men folk kan jo selv se den virkelighed, de møder, hvor der bliver skåret ned, og hvor brugerbetalingen stiger på en lang række områder. Så regeringen gør på ældreområdet det, de gør på mange andre områder: tager en hel masse med den ene hånd og giver nogle lunser med den anden hånd.

Når man så oven i købet tæller hele tvangsprivatiseringen med, som man har lavet for de 500 mio. kr. om året, der i stedet for at gå til mere hjemmehjælp er gået til bureaukrati og private firmaer, så er det svært at se, at det er de ældre, man har i tankerne.

Men det, jeg egentlig ville spørge til, var, at ministeren talte om demente, som om de overhovedet ikke kan give udtryk for deres ønsker, når først de er demente, og det undrede mig noget.

Derfor vil jeg gerne høre, om ministeren ikke mener, at et personale, som er uddannet til at tage sig af demente, også er i stand til at kommunikere med dem og lytte til, hvad det er for nogle ønsker og behov, de har; om man ikke skal have mulighed for at ændre opfattelse af, hvad det er, man har lyst til; om personalet ikke skal have tid til at lytte til, hvad det er, man gerne vil, også selv om man er blevet dement og er kommet med et stykke papir tidligere, hvor man har skrevet, hvordan man gerne vil behandles.

Kl. 17.25

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Det sidste er jeg fuldstændig enig i. Det kan jo være meget forskelligt, hvordan demensen udvikler sig. Men det er jo netop også derfor, der er tale om vejledende tilkendegivelser.

Fru Line Barfod kom jo med et godt eksempel, nemlig en ældre dame, der havde givet udtryk for, at hun gerne ville have te ved en bestemt lejlighed, men faktisk ville hun så ved andre lejligheder hellere have kaffe. Og det er jo et